

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2021/168**z 10. februára 2021,****ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o výnimku pre určité spotové devízové referenčné hodnoty tretích krajín a o určenie náhrad pre určité referenčné hodnoty, ktorých poskytovanie sa ukončuje, a nariadenie (EÚ) č. 648/2012****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V záujme hedžingu proti nepriaznivým pohybom výmenného kurzu zahŕňajúcim meny, ktoré nie sú ľahko konvertibilné na základnú menu alebo zahŕňajúcim meny, ktoré sú predmetom devízových kontrol, vstupujú spoločnosti v Únii do menových derivátov, napríklad forwardov a swapov, bez fyzickej dodávky. Nedostupnosť spotových devízových referenčných hodnôt na výpočet vyplácania menových derivátov by mala negatívny vplyv na spoločnosti v Únii, ktoré vyvážajú na rozvíjajúce sa trhy alebo držia aktíva či záväzky na týchto trhoch, pričom by to znamenalo následnú expozíciu voči výkyvom mien rozvíjajúcich sa trhov. Po uplynutí obdobia končiacieho 31. decembra 2021 stanoveného v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 ⁽⁴⁾ (ďalej len „prechodné obdobie“) už nebude možné používať spotové devízové referenčné hodnoty, ktoré poskytuje správca so sídlom v tretej krajine iný než centrálna banka.
- (2) S cieľom umožniť spoločnostiam v Únii pokračovať v ich obchodných činnostiach a zároveň zmiernovať devízové riziko by sa určité spotové devízové referenčné hodnoty, ktoré sa používajú vo finančných nástrojoch na účely výpočtu zmluvného vyplácania, a ktoré určí Komisia v súlade s určitými kritériami, mali vylúčiť z rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2016/1011.
- (3) Vzhľadom na potrebu vykonať dôkladné preskúmanie rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2016/1011 a jeho ustanovení týkajúcich sa referenčných hodnôt, ktoré poskytujú správcovia so sídlom v tretích krajinách (ďalej len „referenčné hodnoty tretích krajín“) by sa súčasné prechodné obdobie pre referenčné hodnoty tretích krajín malo predĺžiť. Komisia by mala mať právomoc znova predĺžiť prechodné obdobie prostredníctvom delegovaného aktu, a to najviac o dva roky, ak z posúdenia, na ktorom sa uvedené preskúmanie zakladá, vyplynie, že plánované uplynutie prechodného obdobia by malo nepriaznivý vplyv na ďalšie používanie referenčných hodnôt tretích krajín v Únii alebo by predstavovalo hrozbu pre finančnú stabilitu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 366, 30.10.2020, s. 4.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 10, 11.1.2021, s. 35.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 19. januára 2021 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 2. februára 2021.⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 z 8. júna 2016 o indexoch používaných ako referenčné hodnoty vo finančných nástrojoch a finančných zmluvách alebo na meranie výkonnosti investičných fondov, ktorým sa menia smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 596/2014 (Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2016, s. 1).

- (4) Predĺženie prechodného obdobia pre referenčné hodnoty tretích krajín by mohlo vytvoriť stimul pre správcov referenčných hodnôt v Únii premiestniť svoje činnosti do tretej krajiny, aby nepodliehali požiadavkám nariadenia (EÚ) 2016/1011. S cieľom zabrániť takémuto obchádzaniu by správcovia, ktorí sa počas prechodného obdobia presunú z Únie do tretej krajiny, nemali mať prístup na trh Únie bez toho, aby spĺňali požiadavky nariadenia (EÚ) 2016/1011.
- (5) Od 31. decembra 2020 po skončení prechodného obdobia stanoveného v Dohode o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu ⁽³⁾ sa referenčná hodnota úrokových sadzieb London Interbank Offered Rate (LIBOR) už nepovažuje za kritickú referenčnú hodnotu podľa nariadenia (EÚ) 2016/1011. Okrem toho Britský úrad pre finančnú správu (Financial Conduct Authority – FCA) oznámil v roku 2017, že nebude presviedčať či nútiť panelové banky, aby prispievali vstupnými údajmi do LIBOR po konci roka 2021. V následných oznámeniach FCA a správcu sadzby LIBOR sa jasne uvádza, že sadzba LIBOR sa pravdepodobne zruší do konca roka 2021 pre väčšinu trvaní a mien, pre ktoré sa vypočítava, pričom ostatné trvania a meny sadzby LIBOR budú nasledovať v roku 2023. Ukončenie poskytovania alebo zrušenie sadzby LIBOR by mohlo vyústiť do negatívnych dôsledkov, ktoré značne narušia fungovanie finančných trhov v Únii. V Únii existuje veľký počet zmlúv, ktoré majú vplyv na hospodárske subjekty v Únii a ktoré sa týkajú dlhu, úverov, termínovaných vkladov, cenných papierov a derivátov, ktoré všetky odkazujú na sadzbu LIBOR, majú splatnosť neskôr ako 31. decembra 2021 a ktoré nemajú dostatočne pevné záložné ustanovenia, ktoré by sa vzťahovali na ukončenie poskytovania alebo zrušenie sadzby LIBOR vypočítanej pre príslušnú menu alebo niektoré z jej trvaní. Niektoré z uvedených zmlúv a niektoré finančné nástroje vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ ⁽⁴⁾ nemožno opätovne prerokovať tak, aby sa do nich zahrnulo zmluvné záložné ustanovenie pred 31. decembrom 2021.
- (6) V záujme zabezpečenia nepretržitého riadneho fungovania existujúcich zmlúv, v ktorých sa odkazuje na široko používanú referenčnú hodnotu, v prípade ktorej by ukončenie poskytovania mohlo vyústiť do negatívnych dôsledkov, ktoré značne narušia fungovanie finančných trhov v Únii, by sa v prípade, že takéto zmluvy alebo finančné nástroje vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ nemožno opätovne prerokovať tak, aby sa do nich pred ukončením poskytovania danej referenčnej hodnoty zahrnulo zmluvné záložné ustanovenie, mal stanoviť rámec pre ukončenie poskytovania alebo riadneho zrušenia takýchto referenčných hodnôt. Uvedený rámec by mal zahŕňať mechanizmus prechodu takýchto zmlúv alebo finančných nástrojov vymedzených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ na určenú náhradu referenčnej hodnoty. Náhradou referenčnej hodnoty by sa malo zabezpečiť, aby sa predišlo mareniu zmlúv, ktoré by mohlo značne narušiť fungovanie finančných trhov v Únii.
- (7) Chýbajúci rámec na úrovni Únie pre ukončenie poskytovania alebo riadne zrušenie referenčnej hodnoty by pravdepodobne viedol k rozdielnym regulačným riešeniam v členských štátoch, čo by viedlo k vystaveniu zainteresovaných strán v Únii rizikám právnej neistoty a marenia zmlúv. Spolu s rozsahom expozícií voči takýmto referenčným hodnotám existujúcich zmlúv a finančných nástrojov vymedzených v smernici 2014/65/EÚ by zvýšené riziko marenia zmlúv a súdnych sporov mohlo značne narušiť fungovanie finančných trhov. Za uvedených mimoriadnych okolností a s cieľom riešiť súvisiace systémové riziká je potrebné stanoviť harmonizovaný prístup k riešeniu ukončenia poskytovania alebo zrušenia určitých referenčných hodnôt so systémovým významom pre Úniu. Týmto nariadením nie sú dotknuté právomoci členských štátov vo vzťahu k referenčným hodnotám nad rozsah právomocí udelených Komisii.
- (8) V nariadení (EÚ) 2016/1011 sa vyžaduje, aby iné subjekty pod dohľadom, než sú správcovia referenčných hodnôt, mali zavedené pohotovostné plány pre prípad, že sa referenčná hodnota podstatne zmení alebo prestane poskytovať. Ak je to možné, v uvedených pohotovostných plánoch by sa mala určiť jedna alebo viaceré potenciálne náhrady referenčných hodnôt. Ako vyplýva zo skúsenosti s LIBOR, je dôležité, aby sa vypracovali pohotovostné plány pre prípady, v ktorých sa referenčná hodnota podstatne zmení alebo prestane poskytovať. Príslušné orgány by mali monitorovať, či je uvedená povinnosť splnená, a mali by mať možnosť vykonávať náhodné kontroly súladu. Subjekty pod dohľadom by preto mali udržiavať svoje pohotovostné plány a všetky ich aktualizácie pripravené tak, aby ich mohli na požiadanie bezodkladne postúpiť príslušným orgánom.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 29, 31.1.2020, s. 7.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (9) Iné zmluvy ako finančné zmluvy vymedzené v nariadení (EÚ) 2016/1011 alebo finančné nástroje, na ktoré sa nevzťahuje vymedzenie finančného nástroja v uvedenom nariadení, ale ktoré odkazujú aj na referenčné hodnoty, ktoré sú v procese ukončenia poskytovania alebo zrušenia, by mohli takisto značne narušiť fungovanie finančných trhov v Únii. Mnohé subjekty používajú takéto referenčné hodnoty, ale nekvalifikujú sa ako subjekty pod dohľadom. V dôsledku toho by zmluvné strany takýchto zmlúv a držiteľia takýchto finančných nástrojov nemali prospech z náhrady referenčnej hodnoty. S cieľom čo najviac zmierniť potenciálne vplyvy na integritu trhu a finančnú stabilitu a zabezpečiť ochranu pred právnou neistotou by sa mal mandát Komisie na určenie náhrady referenčnej hodnoty vzťahovať na všetky zmluvy a všetky finančné nástroje vymedzené v smernici 2014/65/EÚ, ktoré podliehajú právu členského štátu. Okrem toho by sa určená náhrada referenčnej hodnoty mala vzťahovať na zmluvy, na ktoré sa vzťahuje právo tretej krajiny, ale ktorých zmluvné strany sú všetky usadené v Únii, v prípadoch, keď zmluva spĺňa požiadavky tohto nariadenia a keď sa v práve danej tretej krajiny nestanovuje riadne zrušenie referenčnej hodnoty. Týmto rozšírením rozsahu pôsobnosti by nemali byť dotknuté ustanovenia nariadenia (EÚ) 2016/1011, ktoré nie sú zmenené týmto nariadením.
- (10) Zákonná náhrada referenčnej hodnoty by sa mala obmedziť na zmluvy a finančné nástroje vymedzené v smernici 2014/65/EÚ, ktoré neboli opätovne prerokované pred dátumom ukončenia poskytovania príslušnej referenčnej hodnoty. Ak sa používajú rámcové zmluvy, určená náhrada referenčnej hodnoty sa bude uplatňovať len na transakcie uzavreté pred príslušným dátumom nahradenia, aj keď neskoršie transakcie môžu technicky byť súčasťou tej istej zmluvy. Určenie náhrady referenčnej hodnoty by nemalo ovplyvniť zmluvy alebo finančné nástroje vymedzené v smernici 2014/65/EÚ, ktoré už obsahujú vhodné zmluvné záložné ustanovenie, ktoré rieši trvalé ukončenie poskytovania referenčnej hodnoty.
- (11) Prijatie vykonávacieho aktu určujúceho náhradu referenčnej hodnoty Komisiou by zmluvným stranám nemalo brániť, aby sa dohodli na uplatnení inej náhrady danej referenčnej hodnoty.
- (12) Referenčné hodnoty a ich zmluvne dohodnuté záložné sadzby sa môžu časom výrazne a neočakávane líšiť a v dôsledku toho už nemusia odrážať rovnakú základnú ekonomickú realitu ani viesť ku komerčne neprijateľným výsledkom. Takéto prípady by mohli zahŕňať výrazné rozšírenie rozpätia medzi referenčnou hodnotou a zmluvne dohodnutým záložným ustanovením v priebehu času alebo situácie, keď zmluvne dohodnutá záložná sadzba zmení základ referenčnej hodnoty z pohyblivej sadzby na pevnú sadzbu. Keďže táto otázka by mohla vzniknúť vo viacerých členských štátoch a často by to malo vplyv aj na zmluvné strany v iných členských štátoch, mala by sa riešiť harmonizovaným spôsobom, aby sa predišlo právnej neistote, nadmernému počtu súdnych sporov a v dôsledku toho možným významným negatívnym vplyvom na vnútorný trh alebo vplyvom na finančnú stabilitu v jednotlivých členských štátoch alebo v Únii. Preto by náhrada referenčnej hodnoty, ktorá je stanovená vykonávacím aktom, mala za určitých predpokladov slúžiť ako náhrada, keď príslušné vnútroštátne orgány, napríklad makroprudenciálne orgány, rady pre systémové riziká alebo centrálné banky, zistia, že pôvodne dohodnuté záložné ustanovenie už neodráža ekonomickú realitu, ktorú mala merať referenčná hodnota, ktorej poskytovanie sa ukončuje, alebo by takéto ustanovenie mohlo predstavovať hrozbu pre finančnú stabilitu. Príslušné vnútroštátne orgány by mali vykonať posúdenie, keď sú informované o možnej nevhodnosti bežne používaného záložného ustanovenia jednou alebo viacerými potenciálne zainteresovanými stranami. Takéto posúdenie by sa však nemalo vykonávať na základe jednotlivých zmlúv. Dotknuté príslušné vnútroštátne orgány by mali byť povinné informovať Komisiu a Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ESMA) o uvedenom posúdení.
- (13) Zmluvné strany sú zodpovedné za analýzu svojich zmluvných dojednaní s cieľom určiť, na ktoré situácie sa má zmluvné záložné ustanovenie vzťahovať. Ak z výkladu zmluvy alebo finančného nástroja podľa vymedzenia v smernici 2014/65/EÚ vyplynie, že strany nemali v úmysle pokryť trvalé ukončenie poskytovania danej referenčnej hodnoty, zákonná náhrada referenčnej hodnoty určená v súlade s týmto nariadením by mala poskytnúť bezpečné riešenie v prípade trvalého ukončenia poskytovania uvedenej referenčnej hodnoty.

- (14) Vzhľadom na to, že nahradenie referenčnej hodnoty by si mohlo vyžadovať zmeny zmlúv alebo finančných nástrojov vymedzených v smernici 2014/65/EÚ, ktoré odkazujú na takéto referenčné hodnoty, ak sú tieto zmeny nevyhnutné na účely praktického používania alebo uplatňovania takejto náhrady referenčnej hodnoty, by Komisia mala byť splnomocnená stanoviť vo vykonávacom akte zodpovedajúce nevyhnutné zmeny na dosiahnutie súladu.
- (15) V prípade referenčných hodnôt, ktoré Komisia určila ako kritické v jednom členskom štáte v súlade s nariadením (EÚ) 2016/1011, a v prípade, že ukončenie poskytovania alebo zrušenie takejto referenčnej hodnoty by mohlo značne narušiť fungovanie finančných trhov v uvedenom členskom štáte, by mal dotknutý príslušný orgán prijať potrebné opatrenia na zabránenie takémuto narušeniu v súlade so svojím vnútroštátnym právom.
- (16) Ak členský štát pristúpi k eurozóne a následný nedostatok vstupných údajov na výpočet vnútroštátnej referenčnej hodnoty si vyžaduje nahradenie danej referenčnej hodnoty, uvedený členský štát by mal mať možnosť zabezpečiť prechod od danej vnútroštátnej referenčnej hodnoty k jej náhrade. V takom prípade by mal daný členský štát zohľadniť postavenie spotrebiteľov ako zmluvných strán a zabezpečiť, aby takýmto prechodom neboli negatívne ovplyvnení vo väčšom rozsahu, ako je potrebné.
- (17) S cieľom určiť určité spotové devízové referenčné hodnoty tretích krajín, ktoré majú byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2016/1011, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o výnimku pre spotové devízové referenčné hodnoty pre nekonvertibilné meny, ak sa takéto spotové devízové referenčné hodnoty používajú na výpočet vyplácania, ktoré vzniká v rámci zmlúv o devízových derivátoch bez fyzickej dodávky. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽⁷⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (18) V záujme zabezpečenia jednotných podmienok vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci s cieľom určiť náhradu referenčnej hodnoty, ktorá nahradí všetky odkazy na danú referenčnú hodnotu v zmluvách alebo vo finančných nástrojoch vymedzených v smernici 2014/65/EÚ, ktoré neboli opätovne prerokované do dátumu uplatňovania vykonávacieho aktu. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁸⁾. Právna istota vyžaduje, aby Komisia uplatňovala tieto vykonávacie právomoci len pri presne vymedzených spúšťačích udalostiach, pri ktorých sa jasne preukáže, že správa a uverejňovanie referenčnej hodnoty, ktorá sa má nahradiť, sa natrvalo ukončuje.
- (19) Komisia by mala uplatňovať svoje vykonávacie právomoci len v situáciách, keď usúdi, že ukončenie poskytovania alebo zrušenie referenčnej hodnoty môže vyústiť do negatívnych dôsledkov, ktoré značne narušia fungovanie finančných trhov alebo reálnej ekonomiky v Únii. Komisia by okrem toho mala uplatňovať svoje vykonávacie právomoci len vtedy, keď sa ukáže, že reprezentatívnosť príslušnej referenčnej hodnoty nemožno obnoviť alebo že daná referenčná hodnota bude natrvalo zrušená.
- (20) Komisia by mala pred uplatnením svojich vykonávacích právomocí na určovanie náhrady referenčnej hodnoty uskutočniť verejnú konzultáciu a zohľadniť odporúčania relevantných zainteresovaných strán, a najmä pracovných skupín súkromného sektora pôsobiace pod záštitou orgánov verejnej moci alebo centrálnej banky. Uvedené odporúčania by mali vychádzať z rozsiahlych verejných konzultácií a odborných poznatkov o najvhodnejšej náhradnej sadzbe za referenčnú hodnotu úrokových sadzieb, ktorej poskytovanie sa ukončuje. Komisia by mala zohľadniť aj odporúčania ostatných relevantných zainteresovaných strán vrátane príslušného orgánu správcu referenčnej hodnoty a orgánu ESMA.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (21) V čase prijatia nariadenia (EÚ) 2016/1011 sa očakávalo, že do konca roka 2021 tretie krajiny zavedú podobné regulačné režimy pre finančné referenčné hodnoty a že používanie referenčných hodnôt tretích krajín v Únii subjektmi pod dohľadom sa zabezpečí rozhodnutiami o rovnocennosti prijatými Komisiou alebo uznaním či schválením udeleným príslušnými orgánmi. V tejto súvislosti sa však dosiahol len obmedzený pokrok. Rozsah pôsobnosti regulačného režimu pre finančné referenčné hodnoty sa výrazne líši medzi Úniou a tretími krajinami. S cieľom zabezpečiť hladké fungovanie vnútorného trhu a dostupnosť referenčných hodnôt tretích krajín na použitie v Únii po skončení prechodného obdobia by Komisia preto mala do 15. júna 2023 predložiť správu o preskúmaní rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2016/1011 v znení tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o jeho vplyv na používanie referenčných hodnôt tretích krajín v Únii. Komisia by mala v uvedenej správe analyzovať dôsledky širokého rozsahu pôsobnosti takejto regulácie pre správcov a používateľov referenčných hodnôt v Únii, a to aj so zreteľom na ďalšie používanie referenčných hodnôt tretích krajín. Komisia by predovšetkým mala posúdiť najmä to, či je potrebné ďalej zmeniť nariadenie (EÚ) 2016/1011 s cieľom obmedziť jeho rozsah pôsobnosti len na správcov určitých druhov referenčných hodnôt alebo správcov, ktorých referenčné hodnoty sa v Únii široko používajú.
- (22) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 ⁽⁹⁾ sa nedávno zmenilo, aby objasnilo účastníkom trhu, že na zmluvy uzatvorené alebo obnovené pred začatím uplatňovania požiadaviek týkajúcich sa zúčtovania alebo marží na zmluvy o mimoburzových (OTC) derivátoch, ktoré odkazujú na referenčnú hodnotu (ďalej len „zmluvy uzatvorené v minulosti“), sa uvedené požiadavky nebudú vzťahovať, ak sa tieto zmluvy zmenia, pokiaľ ide o referenčnú hodnotu, na ktorú odkazujú, a tieto zmeny slúžia výlučne na účely vykonávania alebo prípravy na vykonávanie náhrady referenčnej hodnoty alebo zavedenia záložných ustanovení počas prechodu k novej referenčnej hodnote v rámci reformy referenčných hodnôt. Reformy referenčných hodnôt vyplývajú z medzinárodne koordinovaných pracovných tokov a iniciatív zameraných na reformu referenčných hodnôt tak, aby boli v súlade s medzinárodnými zásadami pre finančné referenčné hodnoty, ktoré uverejnila Medzinárodná organizácia komisí pre cenné papiere. V nariadení (EÚ) 2016/1011 sa od subjektov pod dohľadom vyžaduje, aby vypracovali a udržiavali spoľahlivé písomné plány stanovujúce opatrenia, ktoré by prijali v prípade, že sa akákoľvek referenčná hodnota podstatne zmení alebo prestane poskytovať, a aby tieto plány premietli do zmluvného vzťahu s klientmi. S cieľom uľahčiť účastníkom trhu dodržiavanie uvedených povinností a podporiť opatrenia účastníkov trhu zamerané na posilnenie spoľahlivosti zmlúv o mimoburzových derivátoch, ktoré odkazujú na referenčné hodnoty potenciálne podliehajúce reformám, by sa nariadenie (EÚ) č. 648/2012 ďalej malo zmeniť tak, aby sa objasnilo, že na zmluvy uzatvorené v minulosti sa nebudú vzťahovať požiadavky na zúčtovanie alebo maržu, ak sa tieto zmluvy zmenia výlučne na účely nahradenia referenčnej hodnoty, na ktorú odkazujú, v súvislosti s reformou referenčných hodnôt.
- Uvedená výnimka sa preto vzťahuje len na zmluvné zmeny potrebné na vykonanie alebo prípravu na vykonanie nahradenia referenčnej hodnoty v dôsledku reformy referenčnej hodnoty alebo na zavedenie záložných ustanovení vo vzťahu k referenčnej hodnote s cieľom zvýšiť spoľahlivosť príslušných zmlúv. Uvedené zmeny by mali slúžiť na objasnenie pre účastníkov trhu a nemali by mať vplyv na rozsah pôsobnosti zúčtovacích povinností a povinností týkajúcich sa marže v súvislosti so zmenami zmlúv o mimoburzových derivátoch na iné účely alebo v súvislosti s náhradami alebo nováciami, ako sú zmeny protistrán.
- (23) Nariadenia (EÚ) 2016/1011 a (EÚ) č. 648/2012 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (24) Vzhľadom na to, že sadzba LIBOR od 1. januára 2021 už nebude predstavovať kritickú referenčnú hodnotu v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/1011, toto nariadenie by z dôvodu naliehavosti malo nadobudnúť účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie,

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny nariadenia (EÚ) 2016/1011

Nariadenie (EÚ) 2016/1011 sa mení takto:

1. V článku 2 ods. 2 sa dopĺňa toto písmeno:

„i) spotovú devízovú referenčnú hodnotu, ktorú Komisia určila v súlade s článkom 18a ods. 1“.

2. V článku 3 sa odsek 1 mení takto:

- a) Vkladá sa tento bod:

„22a. „spotová devízová referenčná hodnota“ je referenčná hodnota, ktorá odráža cenu (vyjadrenú v jednej mene) inej meny alebo koša iných mien pri dodaní k najskoršiemu možnému dátumu valuty;“.

- b) V bode 24 písm. a) sa bod i) nahrádza takto:

„i) z miesta obchodovania podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 24 smernice 2014/65/EÚ alebo z miesta obchodovania v tretej krajine, pre ktorú Komisia prijala vykonávacie rozhodnutie, podľa ktorého sa účinky právneho rámca a rámca dohľadu danej krajiny považujú za rovnocenné v zmysle článku 28 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 (*) alebo článku 25 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ, alebo z regulovaného trhu považovaného za rovnocenný podľa článku 2a nariadenia (EÚ) č. 648/2012, ale v každom prípade len pokiaľ ide o údaje o transakciách týkajúcich sa finančných nástrojov;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 84).“

3. V hlave III sa názov kapitoly 2 nahrádza takto:

„Referenčné hodnoty úrokových sadzieb a spotové devízové referenčné hodnoty“.

4. Vkladá sa tento článok:

„Článok 18a

Spotové devízové referenčné hodnoty

1. Komisia môže určiť spotovú devízovú referenčnú hodnotu, ktorú spravujú správcovia so sídlom mimo Únie, ak sú splnené obe tieto kritériá:

- a) spotová devízová referenčná hodnota odkazuje na spotový výmenný kurz meny tretej krajiny, ktorá nie je voľne konvertibilná; a
- b) spotová devízová referenčná hodnota sa často, systematicky a pravidelne používa na hedžing proti nepriaznivým pohybom výmenných kurzov.

2. Komisia do 31. decembra 2022 uskutoční verejnú konzultáciu s cieľom určiť spotové devízové referenčné hodnoty, ktoré spĺňajú kritériá stanovené v odseku 1.

3. Komisia do 15. júna 2023 prijme delegovaný akt v súlade s článkom 49 s cieľom vytvoriť zoznam spotových devízových referenčných hodnôt, ktoré spĺňajú kritériá stanovené v odseku 1 tohto článku. Komisia tento zoznam podľa potreby aktualizuje.“
5. V hlave III sa vkladá táto kapitola:

„KAPITOLA 4A

Zákonná náhrada referenčnej hodnoty

Článok 23a

Rozsah zákonnej náhrady referenčnej hodnoty

Táto kapitola sa vzťahuje na:

- a) všetky zmluvy alebo finančné nástroje podľa vymedzenia v smernici 2014/65/EÚ, ktoré odkazujú na referenčnú hodnotu a podliehajú právu jedného z členských štátov; a
- b) všetky zmluvy, ktorých zmluvné strany sú všetky usadené v Únii, ktoré odkazujú na referenčnú hodnotu, a ktoré podliehajú právu tretej krajiny, ak uvedené právo nestanovuje riadne zrušenie referenčnej hodnoty.

Článok 23b

Náhrada referenčnej hodnoty na základe práva Únie

1. Tento článok sa vzťahuje na:

- a) referenčné hodnoty určené ako kritické na základe vykonávacieho aktu prijatého podľa článku 20 ods. 1 písm. a) alebo c);
- b) referenčné hodnoty založené na prispievaní vstupnými údajmi, ak by ukončenie alebo zrušenie ich poskytovania značne narušilo fungovanie finančných trhov v Únii; a
- c) referenčné hodnoty tretích krajín, ak by ukončenie ich poskytovania alebo zrušenie značne narušilo fungovanie finančných trhov v Únii alebo by predstavovalo systémové riziko pre finančný systém v Únii.

2. Komisia môže určiť jednu alebo viaceré náhrady za referenčnú hodnotu za predpokladu, že nastala ktorákoľvek z týchto udalostí:

- a) príslušný orgán pre správcu danej referenčnej hodnoty vydal verejné vyhlásenie alebo uverejnil informácie, v ktorých sa oznamuje, že uvedená referenčná hodnota už neodráža základný trh alebo ekonomickú realitu; v prípade referenčnej hodnoty označenej za kritickú vykonávacím aktom prijatým podľa článku 20 ods. 1 písm. a) alebo c) príslušný orgán vykoná takéto oznámenie len vtedy, ak po vykonaní právomocí stanovených v článku 23 referenčná hodnota stále neodráža základný trh alebo ekonomickú realitu;
- b) správca referenčnej hodnoty alebo osoba konajúca v mene tohto správcu vydala verejné vyhlásenie alebo uverejnila informácie, alebo bolo vydané také verejné vyhlásenie alebo boli uverejnené také informácie, v ktorých sa oznamuje, že tento správca začne s riadnym zrušením danej referenčnej hodnoty alebo natrvalo alebo na neurčitý čas ukončí poskytovanie danej referenčnej hodnoty alebo určitých trvaní alebo mien, pre ktoré sa daná referenčná hodnota vypočítava, za predpokladu, že v čase vydania tohto vyhlásenia alebo uverejnenia týchto informácií neexistuje nástupnícky správca, ktorý bude pokračovať v poskytovaní danej referenčnej hodnoty;
- c) príslušný orgán pre správcu danej referenčnej hodnoty alebo akýkoľvek subjekt s právomocou v oblasti platobnej neschopnosti alebo riešenia krízových situácií takéhoto správcu vydal verejné vyhlásenie alebo uverejnil informácie, v ktorých sa uvádza, že uvedený správca začne s riadnym zrušením danej referenčnej hodnoty alebo natrvalo alebo na neurčitý čas ukončí poskytovanie danej referenčnej hodnoty alebo určitých trvaní alebo mien, pre ktoré sa daná referenčná hodnota vypočítava, za predpokladu, že v čase vydania tohto vyhlásenia alebo uverejnenia týchto informácií neexistuje nástupnícky správca, ktorý bude pokračovať v poskytovaní danej referenčnej hodnoty; alebo

d) príslušný orgán pre správcu danej referenčnej hodnoty odoberie alebo pozastaví povolenie v súlade s článkom 35 alebo uznanie v súlade s článkom 32 ods. 8 alebo vyžaduje prerušenie schvaľovania v súlade s článkom 33 ods. 6 za predpokladu, že v čase tohto odobrania alebo pozastavenia alebo prerušenia schvaľovania neexistuje nástupnícky správca, ktorý bude pokračovať v poskytovaní uvedenej referenčnej hodnoty a jeho správca začne riadne znižovať uvedenú referenčnú hodnotu alebo prestane poskytovať uvedenú referenčnú hodnotu alebo určité trvania alebo určité meny, v ktorých sa uvedená referenčná hodnota vypočítava natrvalo alebo na neurčitý čas.

3. Na účely odseku 2 tohto článku náhrada referenčnej hodnoty nahrádza všetky odkazy na danú referenčnú hodnotu v zmluvách a vo finančných nástrojoch, ako sa uvádzajú v článku 23a, ak uvedené zmluvy a finančné nástroje neobsahujú:

- a) žiadne záložné ustanovenie; alebo
- b) žiadne vhodné záložné ustanovenia.

4. Na účely odseku 3 písm. b) sa záložné ustanovenie považuje za nevhodné, ak:

- a) nestanovuje trvalú náhradu referenčnej hodnoty, ktorej poskytovanie sa ukončuje; alebo
- b) jeho uplatňovanie si vyžaduje súhlas tretích strán, ktorý bol odmietnutý; alebo
- c) sa v ňom stanovuje náhrada referenčnej hodnoty, ktorá už neodráža alebo sa výrazne odchyľuje od základného trhu alebo ekonomickej reality, ktoré má merať referenčná hodnota, ktorej poskytovanie sa ukončuje, a jeho uplatňovanie by mohlo mať nepriaznivý vplyv na finančnú stabilitu.

5. Náhrada referenčnej hodnoty dohodnutá ako zmluvná záložná sadzba už neodráža alebo sa výrazne odchyľuje od základného trhu alebo ekonomickej reality, ktorú má merať referenčná hodnota, ktorej poskytovanie sa ukončuje, a mohla by mať nepriaznivý vplyv na finančnú stabilitu, ak:

- a) ju stanovil príslušný vnútroštátny orgán na základe horizontálneho posúdenia konkrétneho typu zmluvného dojednania, ktoré sa vykonalo na základe odôvodnenej žiadosti aspoň jednej zainteresovanej strany, a po konzultácii s príslušnými zainteresovanými stranami;
- b) po posúdení v súlade s písmenom a) jedna zo strán zmluvy alebo finančného nástroja vzniesla námietku proti zmluvne dohodnutému záložnému ustanoveniu najneskôr tri mesiace pred ukončením poskytovania referenčnej hodnoty; a
- c) po vznesení námietky podľa písmena b) sa strany zmluvy alebo finančného nástroja najneskôr jeden pracovný deň pred ukončením poskytovania referenčnej hodnoty nedohodli na alternatívnej náhrade referenčnej hodnoty.

6. Na účely odseku 4 písm. c) príslušný vnútroštátny orgán bez zbytočného odkladu informuje Komisiu a orgán ESMA o svojom posúdení uvedenom v odseku 5 písm. a). Ak by posúdenie mohlo mať vplyv na subjekty vo viac ako jednom členskom štáte, príslušné orgány všetkých týchto členských štátov vykonajú posúdenie spoločne.

7. Členské štáty určia príslušný orgán, ktorý môže vykonať posúdenie uvedené v odseku 5 písm. a). Členské štáty informujú Komisiu a orgán ESMA o určení príslušných orgánov do 14. augusta 2021.

8. Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom určiť jednu alebo viaceré náhrady referenčnej hodnoty v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 50 ods. 2, ak nastala niektorá z udalostí uvedených v odseku 2 tohto článku.

9. Vykonávací akt uvedený v odseku 8 obsahuje:

- a) náhradu alebo náhrady referenčnej hodnoty;
- b) úpravu rozpätia vrátane metódy na určenie takejto úpravy rozpätia, ktorá sa má uplatniť na náhradu referenčnej hodnoty, ktorej poskytovanie sa ukončuje, ku dňu nahradenia pre každé konkrétne obdobie s cieľom zohľadniť účinky prechodu alebo zmeny z referenčnej hodnoty, ktorá sa má zrušiť, na jej náhradu;
- c) zodpovedajúce nevyhnutné zmeny na dosiahnutie súladu, ktoré sú spojené s používaním alebo uplatňovaním náhrady referenčnej hodnoty a primerane potrebné na používanie alebo uplatňovanie náhrady referenčnej hodnoty; a
- d) dátum, od ktorého sa uplatňuje náhrada alebo náhrady referenčnej hodnoty.

10. Pri prijímaní vykonávacieho aktu, ako je uvedené v odseku 8, Komisia zohľadní, ak sú k dispozícii, odporúčania týkajúce sa náhrady referenčnej hodnoty, zodpovedajúce zmeny na dosiahnutie súladu a úpravy rozpätia, ktoré vydala centrálna banka zodpovedná za menový priestor, v ktorom sa má príslušná referenčná hodnota zrušiť, alebo pracovná skupina pre alternatívnu referenčnú sadzbu, ak pôsobí pod záštitou orgánov verejnej moci alebo centrálnej banky. Komisia pred prijatím vykonávacieho aktu uskutoční verejnú konzultáciu a zohľadní odporúčania ďalších relevantných zainteresovaných strán vrátane príslušného orgánu pre správcu referenčnej hodnoty a orgánu ESMA.

11. Bez ohľadu na odsek 5 písm. c) tohto článku sa náhrada referenčnej hodnoty určená Komisiou v súlade s odsekom 2 tohto článku neuplatňuje, ak všetky strany alebo požadovaná väčšina strán zmluvy alebo finančného nástroja uvedených v článku 23a súhlasili s uplatňovaním inej náhrady referenčnej hodnoty buď pred dátumom začatia uplatňovania vykonávacieho aktu uvedeného v odseku 8 tohto článku alebo po tomto dátume.

Článok 23c

Nahradenie referenčnej hodnoty na základe vnútroštátneho práva

1. Príslušný vnútroštátny orgán členského štátu, v ktorom sídli väčšina prispievateľov, môže určiť jednu alebo viaceré náhrady referenčnej hodnoty, ako je uvedené v článku 20 ods. 1 písm. b) za predpokladu, že došlo k niektorej z týchto udalostí:

- a) príslušný orgán pre správcu danej referenčnej hodnoty vydal verejné vyhlásenie alebo uverejnil informácie, v ktorých sa oznamuje, že daná referenčná hodnota už neodráža základný trh alebo ekonomickú realitu; príslušný orgán vykoná takéto oznámenie len vtedy, ak po vykonaní právomocí stanovených v článku 23, referenčná hodnota stále neodráža základný trh alebo ekonomickú realitu;
- b) správca danej referenčnej hodnoty alebo osoba konajúca v mene tohto správcu vydala verejné vyhlásenie alebo uverejnila informácie, alebo bolo vydané také verejné vyhlásenie alebo boli uverejnené také informácie, v ktorých sa oznamuje, že tento správca začne s riadnym zrušením danej referenčnej hodnoty alebo natrvalo alebo na neurčitý čas ukončí poskytovanie danej referenčnej hodnoty alebo určitých trvaní alebo určitých mien, v ktorých sa daná referenčná hodnota vypočítava, za predpokladu, že v čase vydania tohto vyhlásenia alebo uverejnenia týchto informácií neexistuje nástupnícky správca, ktorý bude pokračovať v poskytovaní danej referenčnej hodnoty;
- c) príslušný orgán pre správcu danej referenčnej hodnoty alebo akýkoľvek subjekt s právomocou v oblasti platobnej neschopnosti alebo riešenia krízových situácií takéhoto správcu vydal verejné vyhlásenie alebo uverejnil informácie, v ktorých sa uvádza, že daný správca začne s riadnym zrušením danej referenčnej hodnoty alebo natrvalo alebo na neurčitý čas ukončí poskytovanie danej referenčnej hodnoty alebo určitých trvaní alebo určitých mien, pre ktoré sa daná referenčná hodnota vypočítava, za predpokladu, že v čase vydania tohto vyhlásenia alebo uverejnenia týchto informácií neexistuje nástupnícky správca, ktorý bude pokračovať v poskytovaní danej referenčnej hodnoty; alebo
- d) príslušný orgán pre správcu danej referenčnej hodnoty odoberie alebo pozastaví povolenie v súlade s článkom 35 za predpokladu, že v čase tohto odobrania alebo pozastavenia neexistuje nástupnícky správca, ktorý bude pokračovať v poskytovaní danej referenčnej hodnoty a jej správca začne riadne znížovať uvedenú referenčnú hodnotu alebo prestane poskytovať uvedenú referenčnú hodnotu alebo určité trvania alebo určité meny, v ktorých sa uvedená referenčná hodnota vypočítava natrvalo alebo na neurčitý čas.

2. Ak členský štát určí jednu alebo viacero náhrad referenčnej hodnoty v súlade s odsekom 1, príslušný orgán daného členského štátu to okamžite oznámi Komisii a orgánu ESMA.

3. Náhrada referenčnej hodnoty nahrádza všetky odkazy na danú referenčnú hodnotu v zmluvách a vo finančných nástrojoch uvedených v článku 23a, ak sú splnené obe tieto podmienky:

- a) uvedené zmluvy alebo finančné nástroje odkazujú na referenčnú hodnotu, ktorej poskytovanie sa ukončuje ku dňu, ku ktorému sa začne uplatňovať vnútroštátne právo určujúce náhradu referenčnej hodnoty; a

- b) uvedené zmluvy alebo finančné nástroje neobsahujú záložné ustanovenie alebo obsahujú záložné ustanovenie, ktoré neustanovuje trvalú náhradu pre referenčnú hodnotu, ktorej poskytovanie sa ukončuje.

4. Náhrada referenčnej hodnoty, ktorú určil príslušný orgán v súlade s odsekom 1 tohto článku, sa neuplatňuje, ak všetky strany alebo požadovaná väčšina strán zmluvy alebo finančného nástroja uvedené v článku 23a, súhlasili s uplatňovaním inej náhrady referenčnej hodnoty buď pred dátumom začatia uplatňovania príslušného ustanovenia vnútroštátneho práva alebo po tomto dátume.“

6. V článku 28 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Subjekty pod dohľadom iné ako správca uvedený v odseku 1, ktoré používajú referenčnú hodnotu, vypracujú a udržiavajú spoľahlivé písomné plány uvádzajúce opatrenia, ktoré by prijali v prípade zásadnej zmeny alebo ukončenia poskytovania referenčnej hodnoty. Ak je to uskutočniteľné a vhodné, v takýchto plánoch sa určí jedna alebo viaceré alternatívne referenčné hodnoty, na ktoré by bolo možné odkazovať, a tak nahradiť referenčné hodnoty, ktoré by sa už neposkytovali, a uvedú dôvody vhodnosti takýchto alternatívnych referenčných hodnôt. Subjekty pod dohľadom na požiadanie a bez zbytočného odkladu poskytnú dotknutému príslušnému orgánu tieto plány a všetky prípadné aktualizácie a zohľadnia ich vo svojich zmluvných vzťahoch s klientmi.“

7. V článku 29 sa vkladá tento odsek:

„1a. Subjekt pod dohľadom môže taktiež používať náhradu referenčnej hodnoty určenú v súlade s článkom 23b alebo článkom 23c.“

8. Článok 49 sa mení takto:

- a) vkladá sa tento odsek:

„2b. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 18a ods. 3 a článku 54 ods. 7 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 13. februára 2021.“;

- b) vkladá sa tento odsek:

„3a. Delegovanie právomoci uvedené v článku 18a ods. 3 a v článku 54 ods. 7 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.“;

- c) dopĺňa sa tento odsek:

„6a. Delegovaný akt prijatý podľa článku 18a ods. 3 alebo článku 54 ods. 7 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.“

9. V článku 51 sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. Pokiaľ Komisia neprijala rozhodnutie o rovnocennosti, ako sa uvádza v článku 30 ods. 2 alebo 3, správca nebol uznaný podľa článku 32 alebo referenčná hodnota nebola schválená podľa článku 33, povoľuje sa subjektom pod dohľadom používať v Únii referenčnú hodnotu tretích krajín, iba pre finančné nástroje, finančné zmluvy a merania výkonnosti investičného fondu, ktoré už odkazujú na uvedenú referenčnú hodnotu alebo ktoré začnú na takúto referenčnú hodnotu odkazovať pred 31. decembrom 2023.“

Prvý pododsek sa nevzťahuje na referenčné hodnoty poskytované správcami, ktorí sa počas prechodného obdobia premiestnia z Únie do tretej krajiny. Príslušný orgán informuje orgán ESMA v súlade s článkom 35. Orgán ESMA vypracuje zoznam referenčných hodnôt tretích krajín, na ktorých sa prvý pododsek nevzťahuje.“

10. V článku 54 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Komisia do 15. júna 2023 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o pokračujúce používanie referenčných hodnôt tretích krajín subjektmi pod dohľadom, a o možných nedostatkoch súčasného rámca. V uvedenej správe sa posúdi najmä to, či je potrebné zmeniť toto nariadenie s cieľom obmedziť jeho rozsah pôsobnosti na poskytovanie určitých druhov referenčných hodnôt alebo poskytovanie referenčných hodnôt, ktoré sa v Únii široko používajú a k správe sa v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

7. Komisia je splnomocnená prijať delegovaný akt v súlade s článkom 49 do 15. júna 2023 s cieľom predĺžiť prechodné obdobie uvedené v článku 51 ods. 5 najneskôr do 31. decembra 2025, ak sa v správe uvedenej v odseku 6 tohto článku preukáže, že v opačnom prípade by sa ďalšie používanie určitých referenčných hodnôt tretích krajín v Únii subjektmi pod dohľadom značne narušilo, alebo by to predstavovalo hrozbu pre finančnú stabilitu.“

Článok 2

Zmena nariadenia (EÚ) č. 648/2012

Článok 13a nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa nahrádza takto:

„Článok 13a

Zmeny zmlúv uzatvorených v minulosti na účely implementácie reforiem referenčných hodnôt

1. Protistrany môžu naďalej uplatňovať postupy riadenia rizík uvedených v článku 11 ods. 3, ktoré majú zavedené k 13. februáru 2021 v súvislosti so zmluvami o mimoburzových derivátoch, ktoré nie sú zúčtované centrálnou protistranou, a ktoré boli uzatvorené alebo obnovené pred dátumom, ku ktorému sa stala účinnou povinnosť mať zavedené postupy riadenia rizík podľa článku 11 ods. 3, ak po 13. februári 2021 sú tieto zmluvy následne zmenené alebo obnovené výlučne na účel nahradenia referenčnej hodnoty alebo zavedenia záložného ustanovenia vo vzťahu k akejkoľvek referenčnej hodnote, na ktorú sa v zmluve odkazuje.

2. Zmluvy, ktoré sú uzatvorené alebo obnovené pred dátumom nadobudnutia účinnosti zúčtovacej povinnosti podľa článku 4 a ktoré sú po 13. februári 2021 následne zmenené alebo obnovené výlučne na účel nahradenia referenčnej hodnoty alebo zavedenia záložného ustanovenia vo vzťahu k akejkoľvek referenčnej hodnote, na ktorú sa odkazuje v danej zmluve, nezačnú z daného dôvodu podliehať zúčtovacej povinnosti uvedenej v článku 4.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú len na zmluvy o mimoburzových derivátoch, ktorých zmena alebo obnovenie:

- a) je potrebné na účely nahradenia referenčnej hodnoty v súvislosti s reformami referenčných hodnôt;
- b) nemení ekonomickú podstatu alebo rizikový faktor, ktoré predstavuje odkaz na referenčnú hodnotu v takejto zmluve; a
- c) nezahŕňa iné zmeny akýchkoľvek zákonných podmienok danej zmluvy, ktoré neodkazujú na referenčnú hodnotu a teda potenciálne menia zmluvu spôsobom, ktorý si v skutočnosti vyžaduje, aby sa zmluva považovala za novú zmluvu.“

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa odo dňa nasledujúceho po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 10. februára 2021

Za Európsky parlament
Predseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
predsedníčka
A. P. ZACARIAS
